

ge på. Hvis der ikke er noget privathospital, der vurderer det, så er den mulighed for at tage pengene med sig intet værd.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må skuffe hr. Per Clausen, som ikke har forstået det. For når hr. Per Clausen siger, at han forstår reglen sådan, at når der er gået 1 måned, kan man søge et andet sted hen, så må jeg sige: Misforstået, om igen.

Vi lægger meget vægt på, at man skal give patienterne en offensiv information om, hvorvidt de kan regne med at komme i behandling inden for 1 måned. Kan de ikke det, har de retten, så skal de ikke gå og vente 1 måned. Så hr. Per Clausen har ikke helt forstået regelsættet endnu.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

På den måde får vi aldrig svar på, hvornår det, der stod i regeringsgrundlaget år 2001, holdt op med at gælde, og på den måde undgår ministeren at svare på det meget enkle og banale spørgsmål, om realiteten er, at den ret til at tage pengene med sig til det private kun har relevans, hvis der er et privathospital eller privatbehandling et sted, der mener, man kan tjene penge på at udbyde den behandling. Altså: Kan der ikke tjenes penge, er den ret, som regeringen giver patienten, intet værd.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Realiteten er, at den her regering var ude i en valgkamp i 2005, hvor vi afgav et meget klart løfte, vi er i gang med at indfri nu takket være Dansk Folkeparti, som sammen med regeringen gerne vil patienternes bedste.

Den her regering bygger i øvrigt på et regeringsgrundlag, som er formuleret i kølvandet på valget i 2005. Det betyder, at patienter i det danske samfund har fået nogle i øvrigt også i international sammenligning unikke rettigheder, som oppositionen, dengang den var i regering, ikke ville være med til at give dem, og som den heller ikke i dag vil være med til at give dem, men som patienterne i øvrigt har taget til sig, og som har været en kickstart under dansk sygehushvæsen.

Så er det klart, at når man giver patienterne en mulighed for at gå et andet sted hen og tage ressourcerne med sig, skal der selvfølgelig være et andet sted at gå hen. Det er også derfor, jeg glæder mig over, at der vel aktuelt er et sted mellem 130 og 150 private klinikker og sygehuse, der har indgået aftaler med Amdtsrådsforeningen, og det er også derfor, jeg selv hele tiden har haft stærkt fokus på, hvordan vi sikrer, at flest mulige private klinikker indgår aftaler om flest mulige diagnoser.

Formanden:

Den sidste, der får korte bemærkninger til ministeren i den her omgang, er fru Lise von Seelen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Vi finder, at det er et selvstændigt mål, at der er så korte ventetider som overhovedet muligt i vores sundhedsvæsen. Det skal der ikke være tvivl om. Det, vi kunne have ønsket os i forbindelse med lovforslaget, var jo, at vi kunne være helt sikre på, at vi har indfriet det løfte, der ligger om de 2 måneder på nuværende tidspunkt, inden man går videre, fordi vi ved, der er kapacitetsproblemer i systemet.

Hvis ministeren havde været grundig nok, havde man undersøgt, om ventetiden var overholdt i systemet, inden man fortsatte. Man havde også undersøgt: Hvor er flaskehalsene henne i forbindelse med, at vi mangler læger og sygeplejersker? Og så havde vi fulgt det op med at sige, at hvis det her skal realiseres, så det ikke skal gå ud over nogen, skal vi have nogle uddannelsesplaner, der sikrer, at vi har de her faglige folk, der kan indfri løftet om at nedsætte de 2 måneder til 1 måned. Det var de ønsker, vi kunne have til ministeren.

Jeg sagde faktisk for lidt siden, at hvis ministeren ville være med til at lave en sådan mere velovervejet plan, så det ikke bare var et spørgsmål om, at det giver en god mavefornemmelse at sige, at nu går vi fra 2 måneder til 1 måned, men hvis man faktisk ville arbejde med en grundig plan, så kunne ministeren bare ringe, og så kommer vi til en drøftelse. Det er helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men der må jeg jo nok skuffe. Der bliver ikke ringet om det her i hvert fald. For det, man gør sig til talsmand for her, er jo den, kan man sige,